מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, הרש כולל שויניי מיי היישפלד שליט"א,

Utensil Needed For Use on Shabbbos. If one has a utensil that he needs to use for Shabbos and he is unable to immerse it, the **Shulchan Aruch** (3) rules that he can give it to a gentile as a present [with a transaction such as the gentile lifting up the utensill and then borrow it back from him to use. Since it is now in gentile ownership, there is no obligation to *toivel* it. After Shabbos, though, he should *toivel* it without a *beracha*, because this long-term borrowing status makes it like it belongs to him [see Mishna Berura (4)]. Alternatively, he can acquire ownership back from the gentile with permission and a transaction (as stated) and then *toivel* it with a *beracha* [see **Dirshu** on M.B. there]. This solution is only for a temporary situation until after Shabbos, as explained, but it should not be used as a permanent solution to exempt the utensil from *tevilah* (5). In cases where one cannot toivel ever because he is scared of the item getting ruined in the *mikvah*, many *Poskim* [listed in **P'sakim U'tshuvos** (6] permit one to use this method indefinitely. This means he gives it to the gentile as a present and borrows it back indefinitely.

Kashrus in the Kitchen (82). Tevilas Keilim: Continued Shabbos: Yom Tov: Chol Hamoed. Last week, we concluded this column with the *halacha* stating that it is prohibited to *toivel* a utensil on Shabbos because since the tevilah permits one to use the item, it appears somewhat like "fixing a vessel" (Mesaken Mana), and if one is *toivel* a vessel on Shabbos he might then come to fix a different vessel on Shabbos. Yom Tov has the same prohibition as Shabbos with regard to tevilah. On Chol Hamoed one is certainly permitted to *toivel* items that he will use any time during Chol Hamoed or for the last days of Yom Tov. R' **Shlomo Zalman Auerbach** *zt*^{*''l*} is quoted (1) as saving that even items that are not actually needed till after Yom Tov can be immersed, as long as it is not a hard or physical activity. He explains that since it is not a real *melacha* and it is also a *mitzvah* to toivel keilim. Chazal never prohibited it on Chol Hamoed. Muktza. A utensil that has not been immersed in a *mikvah* is not *muktza*, because since there is a way to use it as we will see

ביו הריחיים - תבלין מדף היומי - גיטין מא. יצי עבד וחציו בן הריז" - When partners own an עבד and only one of the partners frees his אבר הציו עבד הציו בן הריז becomes a אבי עבד וחציו בן הריז savs in this situation the ב"ת should alternate and work 1 day for the (remaining) master, and 1 day for himself. ביה חורא savs in this situation the ב"מ אסט איני א savs this is a good solution for the master but not for the בתישראל. Now he can't marry a שפחה, because he is a ראי עבד and can't marry a בתישראל because he is a רואי עבד. To remain unmarried is not a solution because "כופין את רבו". Rather, savs ביש ביש, we are כופין את רבו" to free his remaining

בי and permitted to marry a אבדות the Mishna says that הזרו ב"ה and they agreed to שבדות to ndry a בן חורין. The אחרונים kler how to view this אחרונים וורצי בן חורינ א One way is to consider it either as if half his ארונים and half his ארונים is an בן חורינ and half his בן חורינ his entire גווי s mixed with half או הייה און א און אין איז די אות ב'ז **קהילות יעקב**. He brings **Tosfos** אוי balf די הלישאו his entire אוי brings **Tosfos** אוי that asks. we should allow this אבד to marry a לאו שראלית by using "עשה דוחה לא תעשה" and allow the אבד to be אין to be לאו to be לאו שראלית of an צבד implement אותו דבר" is when אותו דבר" that is being או לאי being או לאי salso being עשלים (עשה Says the שטיינפלר), we see that the טורי אבן saust the טורי אבן. learning that או חצי הגוף ממש is a nat או משורר is nearning that just like the עד is a nat הצי הגוף ממש and או האוף ממש. But משורר si nearning that just like the י"ר"ן explains elsewhere, when there is an item owned by 2 partners that does not have a דין חלוקה it is considered as if each partner owns the whole item, so too here, Tosfos is learning that the master has a ארור איז ויכות (עבדית) in the whole ארד hold work. אווי because of his ארויר, אראר should work.

The עבד גוי המנחה) contemplates the following scenario: 2 partners own a אבד גוי ie; a אות ג' קומע המנחה), that sells himself to a Yid but is not so he remains a אבד and is אנייו אות ג'ז פטור במצות bis באר this עבד and is אניין אות ג'ז פטור במצות and now that עניין אות ג'ז מט now that he's free, he is half a free א גוי is now, it this אירות on his own, the אירות is only אוי because an עבד may not convert without his master's consent). So now he is half a Yid because he was געיר and half an עבד. Now, if the remaining master frees him, his אד עבדות his master's consent). is gone and he reverts to a regular אמנח"ח but the other half is a Yid! It comes out we have a חצי גוי *Klers* the המנח"ח, what does he do about keeping אישראל be is a אומר שבת he is a אומר שבת. If he is אישבת he is a אומר שבת that was אומר שבת be is a אישראל שבת מסולל שבת אישראל שבת אי

בא על א"א הולד אין לו תקנה". This is because the בא על א"א that was בא על א"א הולד אין לו תקנה". doesn't *pasul* the child. so while this child may still marry a איראלית, he cannot marry a בא ממזר because he's כשר. Yet the אד חירות that was בא על א"א makes the child a ממזר (because that half is אוט לו תקנה, either. Therefore we say, אין לו תקנה. like a Yid with an א״א). so now he can't marry

1) שמירת שבת כהלכתה סחוב (2) שלמי יהודה וייט בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל (3) יו"ד קכ"טז (4) משנה ברורה שכגילה (5) מ"ב שם (6) קכיתצח **R' Yeshava HaLevi Hurvitz** zt"² (Shla"h. Shnei Luchos Habris) would say:

לאה ע״ה בת

ר' אברהם אזבאנד נ"י

יארצייט ג׳ תמוז העעליט

תהא נפשה צרורה בצרור החיים

- לכה אא ארה לי" A man must be extremely careful not to say imprudent things. Even if he speaks unintentionally, he may draw things upon himself, both good or bad. When Balak made his initial request to Bilaam, he said, 'Come and curse me, this people.' Because he used the words 'Come and curse me' – his own mouth caused Bilaam to eventually curse him.'

We ARE such a beautiful nation !

tooll!! קבלה לכבוד השכינה of course Sign this.....

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

A Wise Man would say: "Never lose hope. Storms make people stronger and never last forever." מוקדש לעלוי נשמת

Printed By: Ouality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

תרהו

צרקהו

1700

র্দ্ত

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

in the next paragraph, it is not considered muktza (2).

cxpcnsc

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS בראתי יצר הרע ובראתי לו TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO **TORAHTAVLIN@ УАНОО.СОМ** Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

פרק ה׳ דאבות שבת קודש פרשת חקת בלק – ל"ב תמוז תשפ"ג Shabbos Kodesh Parshas Chukas Balak - July 1, 2023 פלג המנחה עש"ק – 6:58 הדלקת נרות שבת – 8:15 ומן קריאת שמע / מ"א – 8:38 ומן קריאת שמע / הגר"א – 9:14 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:29 שהיעת החמה שבת קודש - 8:33 ו מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:25 צאה"כ / לרבינו תם - 9:45

> טאת הנהדע רבי גמליאל הכוזן רביעוביץ שליט"א, רי שיעי חשבים ירושלים עיחליק 320 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפם הצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם ... (כג-יג) - אל תדון את הברך עד שתגיע למקומו

תורה מספרת לנו שכשראה בלק שבלעם בירך את ישראל במקום לקללם, לא Π זלה את הדבר ברצוז הבורא ב״ה ובגזירתו. כי אם במבטו של בלעם ובה׳רושם׳ זהתקבל אצלו מכח אותו מבט. ועל כז ביקש להביאו אל מקום אחר שמשם לא יראה את העם בשלימותו. שמא על ידי מבטו שם ישתנה הרושם לרעה, ואז יקללם חלילה. לדעתו האווילית של בלק היתה הברכה והקללה תלויים בהשקפתו של הגביא לפי העם שאת גורלו מבקש לחרוז בפיו. וידע בלק שמבטו של בלעם על האומה ישראלית היא שלילית׳ מעיקרא, ואשר על כז הזמינו מלכתחילה לקללו. וכיוז זראה שהפר את הקערה על פיה והביא עליו ברכה ולא קללה. הסיק בלק שבשעה שהשקיף בלעם על ישראל כדי לקללם השתנה השקפתו עליו לטובה. והגיעו הדברים ידי כך שרצונו לקללו נהפר מז הקצה אל הקצה. והביז שאותו מקום שמשם השקיף. צל ישראל הוא שגרם שיכיר במעלתם. ולכן בחר להביאו אל מקום אחר שמשם רק אפס קצהו יראה וכולו לא יראה.

וכדי שנביז את המכווז במזימה זו. יש לומר שאותו מקום שמשם ראה בלעם את שראל לא הביאו רק לראיה גשמית. כי אם גם לראיה ולהשגה רוחנית. כלומר. כשם שראה בעיני בשר את כלל האומה הישראלית ראה גם את מעלתה בשורשה, ומתור ד נסתתמו טענותיו כלפי בני ישראל. כי כל עוד שלא השיג מעלתם הרמה לא הביו את תהלוכותיהם. והיה לו פתחוז פה לתבוע מהם נקמת האומות שנהרגו על ידם.

לעודש נאת חיב אברהם הנאל אבשטיין שליטיא, בעניס שיה אברהם זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יממא שבעת ימים ... (ימ-יד) - בענין קביעת עתים לתורה

דועים מה שדרשו חז״ל (ברכות סג:): ״אמר ריש לקיש: מנין שאין דברי תורה זת היימיז אלא במי שממית עצמו עליה. שנאמר זאת התורה אדם כי ימות באהל". צ״כ. ופי׳ המאירי ז״ל: ״ולעולם יתעמל אדם בתורה. שאינה מצויה אלא בעמל ויגיעה איז דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר וזאת התורה אדם כי מות באהל". עכ"ל. הרי מבואר, שעיקר קיים התורה הוא אך ורק בעמילות ויגיעה תורה. והלומד תורה ואינו עמל ויגיעה חסור בעיקר קיום התורה.

אמנם יש עוד כוונה כאז בדברי חז"ל. שהק' המפרשים. שדרשה זה תמוה. שהתורה קרושה אמרה:"וחי בהם". שיחיה האדם ע"י קיום המצות, ולא ימות בהם, א"כ מהו זכוונה כאן שימות עצמו על דברי תורה. ותי׳ החפץ חיים על פי משל נפלא. פעם אחת. היה סוחר גדול שהיו נוהרים אליו קונים. לא רק מעירו אלא גם מהעיירות וסמוכות. ולרגלי מסחרו היהטרוד כל היום והלילה, לא היה לו זמן אפילו ללכוד ביהכנ״ס להתפלל בצבור. עברו שנים ושער לבז נראה בו בזקנו. כחותיו נתדלדלו. התחיל להרגיש. כי הוא כבר מתקרב אל "התכלית", וכי צליו יהיה לתת מהר דיז

אולם אחר שהכיר ברום מעלתם הביז גם הוא כי בדין ובצדק עשו מה שעשו. ובלק שהבין גם הוא מה שהשיג בלעם, תלה תקותו במקום אחר שמשם לא יראה מעלתם הרמה של ישראל. כי יש מקומות ששם מאיר יותר מזלם של ישראל. ויש מקומות ששם משתנה מזלם. כי המקום גורם שלא יוכר היטב מצלתו של ישראל, וכפי שרש"י מביא להלו (פסוק יד ד"ה ראש הפסגה) שבלק בחר באותו מקום ע״י קסמים. כי על ידם ראה שעתידה פרצה להפרץ בישראל משם. ועדיין לא השכיל להבין מהי אותה פירצה [שהוברר לאחר מכן ששם מת משה]. והיתה תקותו שאותה פירצה תבוא מכח קיללותיו של בלעם. כי שם תחול עליהם הקללה. עכתו״ד. ועל אה שידע שמצד שורשם העליוז אינם ראויים לקללה. ידע גם זאת שיש מקומות שבהם יכולים כוחות הטומאה להסתיר מעלת ישראל ולמצוא מקום לקטרג עליהם, וזהו שכיווז באמרו ׳אפס קצהו תראה׳ וגו׳. כי שם לא תכיר ברום מעלתם. ותוכל לקטרג עליהם ולקללם ח״ו. ובלעם הרשע. על אף שכבר השיג מה שהשיג וידע היטב שנסתתמו טענותיו. בכ״ז לא הניחו מהותו הרע לתת מעצור בעדו. ועשה עצמו כ'מתעלם' מהשגותיו. שמא בכ"ז תניב עצת בלק פירות... אולם לדידן צריכים אלו הדברים ללמדנו פרק בענין חובתו של האדם לדון

לעילוי נשמת ר'

אברהם יוסף שמואל

אלטר בן ר׳ טובי׳ ז״ל

ורעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

את חבירו לכף זכות. שכז רואים אנו כאז שאי אפשר לקבוע את מהותו של האדם על פי פרט שלילי אחד שראו בו. ועלינו להביז שהליכותיו של אדם מורכבים הם למאוד. הז מכל מה שעברו עליו בעבר, והז מכל תכונותיו ומידותיו, ואילו היינו מכירים בכל אלו ייתכז מאוד שהיינו מבינים את ה׳וושר׳ שבהליכותיו. וכפי שרואים כאז שאחר שהכיר בלעם במעלתז הרמה של ישראל שוב לא היה מענה בפיו לקלל את ישראל. אז כבר הביז היטב את תהלוכותיהו והביז שכל מעשיהם מיוסדין על אדני היושר.

וחשבוז מפעליו. החליט להכיז צידה לדרכו. ויעבור עליו מה. התחיל ללכת לבית הכנסת להתפלל בצבור. ואחר התפלה ללמוד שתי שצות בבית המדרש. לא ישגיח על הסוחרים והקונים. כי הבל המה ולא יועילו. בשובו למסחרו מביהכנ״ס. אחרי שעשה שם שלש שעות. שאלתהו אשתו בתמהוז, על מה שאחר לבוא, הלא כל החנות מלאת סוחרים ואצים הם לדרכם? ענה ואמר לה כי היהטרוד והיה מוכרח להתעכב. ויהי ביום השני. וכבר עבר הבוקר ובעלה עוד לא שב מבית הכנסת. הלכה בעצמה לראות מה קרה לו שם. ומה נבהלה לראותו יושב ולומר! התחלה לצעוק עליו בקול, מה זה אתר, כלום יצאת מדעתר או משוגע הנר! החנות מלאה קודם. והוא יושב לו ולומד! לא איכפת לי ההספד שאתה גורם לנו. אבל כלום אפשר לגרש קונים מהחנות. בעת שמכל עברים החנונים מתחרים אתנו? ענה בעלה ואמר לה: שמעי נא רעיתי תמתי. מה היית עושה לו בא מלאר המות ואמר לי. הגיע זמנר להפטר מז העולם, קום ולך! כלום יכלת לאמר לו. כי איז פנאי עתה, כשהחנות מלאה קודם. וא״כ תוכלי לחשוב כי כעת הנני מת. ומה איכפת לר. אם בעוד שעתים אקום לתחיה ואלר לחנות לעזור לר. וע״פ משל זה ביאר הח״ח. שזהו כוונת חז"ל: "שאיז דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה", כלומר שאדם צריר לחשוב "שהוא מת". וע"ז איז תשובה כי איז שעתו פנויה, ואם כה יחשוב יוכל ללמוד ולקיים את התורה הנותנת חיים ללומדיה ולעושיה!

מעשה אבות סימו

יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הוה אל הארץ אשר נתתי להם ... (כ-יב) In this weeks *parsha*, *Moshe Rabbeinu* is punished for failing to sanctify *Hashem's* name. According to the **Ramban**, when Hashem told Moshe to draw water from the rock, instead of speaking to it he struck it with his stick. This was his failure. As much as hitting the rock was a *Kiddush Hashem*, talking to the rock would have been far greater, *Kiddush Hashem* is the essence of the Jewish people, thus its not measured by what we do - it is measured by what we are capable of doing.

It was an exciting day at Camp Chayos Hakodesh, a summer day camp in Denver, CO. The head staff arranged a day-trip to the local courthouse, where the campers would have the opportunity to watch an actual criminal trial. Some kids thought it was "lame" but the counselors were instructed to make it "exciting" and by the time the trip began, all the campers were buzzing.

When they arrived at the courthouse, a police officer explained the workings of the court, and then the campers settled down to watch the show. The trial was very exciting for the children. A foreign woman with a veil covering her face was brought into the court by a policeman, and it was announced that she was accused of stealing items from a local store. The attorneys for the prosecution and the defense made their cases, and each side brought a witness to testify and be cross-examined. After fifteen minutes, it became clear that each of the two witnesses had given a different description of the accused; one claimed that she was dark-skinned, while the other maintained that she had a fair complexion. It was as if they were talking about two entirely different people. The judge ordered her to remove her yeil, and she shook her head to indicate her refusal.

The judge explained that the only she can prove her innocence is by removing her veil. A police officer approached the woman and pulled the veil off her head. The campers gasped in shock, as the "defendant" turned out to be not a "foreign" woman at all, but one of their counselors, with his face painted blue and green. "Color War!" the counselor should, surprising and delighting the children. The judge, the attorneys, and the police officers, all of whom were real, had graciously agreed to stage a mock trial for the boys as part of the color war breakout plan. Apparently, it wasn't a busy day in the courthouse!

"Order in the court!" the judge called, banging his gavel, as he produced a new sheaf of papers. The head counselor had provided him with a short speech to read on the topic of "עשה טוב" and "עשה טוב" - the names of the color war teams. representing these two concepts, and the campers were charged with learning about each of them and understanding the need for both. "It isn't enough to stay away from evil," the judge read aloud. "One must also contribute to goodness."

The police officers later complimented the counselors on the campers' excellent behavior during the mock trial, offering to repeat the performance in a future summer. But perhaps the most fascinating reaction was that of the judge himself. When the head counselor thanked the judge for his involvement, the judge replied, "I should be the one to thank you for asking me to do this, because I really learned a lot from it. When I was explaining the themes and speaking about how a person must constantly evaluate his actions, making sure to avoid evil and constantly do good things, it caused me to realize that I should be examining my own life in the same way. I never thought about life in this sense, and I thank you for enlightening me."

A week later, Rabbi Chaim Sher, the owner of Camp Chayos Hakodesh, received a surprising call from a non-Jewish woman. The caller explained that her son had been caught shoplifting, and the judge had sentenced him to sixteen hours of community service. The judge, who was the same judge who had presided over the color war breakout, suggested that the boy's community work should be done for Camp Chayos Hakodesh. He explained that he is familiar with this particular camp, it's a Jewish religious camp where the children are taught and practice high standards of behavior. He told the mother that perhaps the campers of this wonderful camp would exert a positive influence on him. The mother asked Rabbi Sher, with a hint of desperation in her voice, if the camp had any work that her son could perform and he said he would look into it. Rabbi Sher was awed by the impact that the camp had on this non-Jewish judge. (Email LivingKiddushHashem@gmail.com for a free file of sefer Mekadshei Shemecha)

תורת הצבי על

Bilaam, to help ensnare the Jewish Nation to sin through immoral activity. Ironically, when recalling the events, Micha HaNavi states, "From Shittim to Gilgal, may you recognize the righteous deeds of Hashem." Until this point, Shittim is only mentioned in conjunction with the illicit activity of the Bnos Moav, surely not a place that brings the Nation to "recognize the righteous deeds of Hashem."

R' Shimon Schwab zt"l (Ma'avan Beis Ha'Shoeva) explains that prior to entering Eretz Yisroel, Yehoshua Bin Nun sent spies to scout the best entry points, and although Shittim was not situated on the border, Yehoshua specifically sent off the spies from there. Furthermore, upon entering the

land, the spies went straight to the home of Rachav who was known for her immoral activity. Why did they go there?

The spies understood that leaving from Shittim denoted another aspect of their mission in Eretz Yisroel - the rectification of Klal Yisroel's sin with the Bnos Moav in Shittim. Thus, by starting the holy conquest of the land from Shittim, the sin would be uprooted and Klal Yisroel would have additional protection from further sins of the kind. Additionally, by acting with holiness in Rachav's home, the spies managed to not only stop her nefarious activity, but she converted to Judaism thereby beginning the process of rectifying Klal Yisroel's previous sins while removing the means for such sins to reoccur when they enter the new land.

ויאמר ה' אל משה עשה לד שרת ושים אתו על גם והיה כל הנשוך וראה אתו וחי ... (מו-וז)

÷.

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים 📥 יוסף בן ר' ישראל אברהם קויפמאן זצ"ל

The oft-quoted mishnah in Rosh Hashanah states: "וכי נחש ממית או נחש ממית או נחש ממית . Does (looking at) the snake give life and revive one's soul? Certainly not. Rather when one looks up and gazes at the serpent, he will be reminded of הקב"ה. He will then cling to *Hashem* and be משעבד לבס" to *Avinu Shebashamavim* - and with that, he will become healed.

The Sefas Emes asks a penetrating question: Why not just skip the "middleman" and have the smitten person just daven directly to *Hashem*? Why must he look at a snake in order to come to the realization that *Hashem* is healing him? He answers as follows: The Rishonim write that based on the laws of medicine, if one is bitten by a rabid animal and then stares at said animal, or conjures up an image of that animal, it can be fatal. Yet, here Hashem orchestrated a miracle that the culprit itself - the snake - should serve as the catalyst for the *refuah*. Why? Because *Hashem* wants to teach us a vital lesson. Even when dealing with a "gashmiusdike" refuah, one must remember who is really in charge. It is a test to see if we yearn to break free from the constraints of הסתר פנים, the pitfalls of *teva* and nature and realize that, in reality, it all comes from the One Above. This, adds the Sefas Emes, is what the Torah refers to when it says. "עשה לד שרף". In other words, create for yourself a burning passion. The "bren" of a Yid. That will enable you to experience life, not as a collection of עבע occurrences, but rather of seeing the Yad Hashem in everything. אכע too is a טבע too is a עבע

Perhaps that is the deeper meaning of the next words, "שיס אותו על נס" - place this "bren", this fire, on top of "nes" miracles. Because seeing *Hashem* in darkness is much more difficult to achieve than recognizing the Almighty when it is totally bright and clear. May our lives be filled with this awareness and closeness as we serve Hashem with this bren!

משל למה הדבר דומה לא אוכל לעבר את פי ה' אלקי לעשות קמנה או גדולה ... (כב-יח) משל: R' Yisroel Belsky zt"l related the following story: I once met a citizen of the former Soviet Union who worked in a factory and held the lofty position of "politruk" a type of political commissar. His job was to ensure that all of the factory the workers were firm believers in the ideals of Communism. The biggest "sin" in the Soviet Union was to be a private capitalistic businessman, to buy and sell goods and distribute them outside the government controlled system. However, this died-in-the-wool Communist, was himself a successful black-market businessman.

Being an innocent American. I asked how a person could live such a double life. He laughed and said, "Everyone in Russia is more than one person. It's not easy in our country. people, depending on the circumstances. All these people lesser degree, this is an aspect of Bilaam's malady.

you see in this factory live in the same body, but remain completely separate." In fact, this politruk was a genuine individual, and although he was aware of the contradiction, it did not affect his day-to-day life. When Stalin died, he sat on the floor the whole day and cried, yet the next night he continued with his thriving capitalist enterprise.

נמשל: Bilaam managed to maintain two separate personas. He was a living contradiction. Despite being a despicable human being; envious, haughty, and greedy, he succeeded in maintaining another personality characterized by a sterling character, gracious, humble, and satisfied. Though it does not seem to make sense, many of us unfortunately do this very thing all the time. Although we may not like to admit it, many of us have resigned ourselves to exhibit certain faults of character in particular situations that are entirely inconsistent You must practice splitting yourself into many different with what we generally expect of ourselves. To a greater or

ויבאו בני ישראל כל העדה ... וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ... (כ-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

Regarding the death of Miriam, the Torah is quite explicit: "Miriam died THERE and THERE she was buried." Why the redundancy in the word "there"? R' Shamshon Raphael Hirsch zt" says something quite beautiful and explains that the Torah is providing us with an insight into the life of a great woman, a Matriarch of the Jewish people. Miriam Haneviah had completed her mission on earth. She had watched over and protected her people, just as she had watched over and protected her vounger brother in Egypt. She was buried "THERE" - in a grave in Kadesh in order to show future generations that she did not leave this world until the next generation was ready and fully prepared to enter into the future that had been promised to them.

Indeed, during *Klal Yisroel's* long wanderings, filled with so many sad and negative experiences, it was consistently the women who were least implicated in the frequent incidents of defection born of despair. It was the women who did the most to preserve serene trust and persevering devotion to Hakadosh Boruch Hu. This, according to the Medrash was the reason why the women were not included in the decree under which the entire old generation had to die out before the nation could enter the Holy Land. As a result, the women, as grandmothers and mothers, were able to go with the new generation as they entered *Eretz Yisroel* to begin their new future, and to bring with them into that new future, their personal recollections of the past in Egypt and of the momentous events they had witnessed in the wilderness under the protection and guidance of *Hashem*.

Thus the באים צדקניות - righteous women, were given the opportunity to inspire their children and children's children with the spirit of the revealing experiences that they themselves had witnessed. The fact that these Jewish women were so deeply and thoroughly imbued with *ruchniyos* and the holy Jewish spirit may be ascribed in no small part to Miriam, who set them a shining example as a prophetess. May we all learn from the experiences of previous generations for the betterment of future ones.